

etiā vitē Agu. li. iij. ca. vij. Circūstātia etiā nō ē mltū oratoꝝ
verba; vt multi volū; quo tñ idē Belli⁹ vitē li. xvi. ca. v. si id p
aliquā circūstātia fieret; z alij nō nulli.

Instar iuxta sententiā Calli significat ad eō paratiōem vlt
ad mensurā; aut vt dicit Perotius; z ante eū Seruius instar;
id est ad similitudinē stat⁹; aut eē coditiōis; est vt dicit Beroald⁹
instar id est ad imaginē Suetoni; locus in auito suburbano
iuxta Velitras pmodicus z celle penariē instar; Est vt idē Be-
roaldus dicit Lauren; vallensis morose nimium contendit re
prehendere seruū in significatiōe instar zē. priscigil⁹ z eloque
tes et recepti in eloquētia dicunt instar; non ad instar; sunt q̄
dam recentiores qui sic ad instar dicunt; sicut Apuleius; et soli-
nus sepius. Item instans; z Aurelius; primus autem seren⁹
ad instar; scripsisse memorat. Ab instar venit verbū instaurare
quod significat nouare. vnde Macro. lib. satur. i. instaurare.
Varro ait esse instar nouare; restaurare autē barbarū est; vt di-
cit sulpit⁹ verulan⁹; q̄ sic restare nō dicim⁹; ita nec restaurare;

Luxuria apud cruditos dicit Beroald⁹ fere nūq̄ signifi-
cat; yencrēā libidinē; sed imodicā p̄fusionē; z luxū exuberantē;
vel vt Valla dicit; verboꝝ vestitū; q̄ sunt id gen⁹; delicatior
ac sumptuosior cura; vñ z Lice. i. officioꝝ apte distinguit luxu-
riā a libidine dices; luxuria cū omni etati sit turpis; senecuti fe-
dissima est; Postea addit; sin autē etiā libidinū in p̄antia accesserit
duplex malū est; et Paulus orosius li. i. ex abundantia enī
luxuria; Et luxuria fede libidines adoleuere; Et Lactan. li. vi.
ca. vij. Alia via ducit luxuriosus; Alia eos qui frugi appellan-
tur; Alia impitōs; alia doctos; alia inertes; alia strenuos. Et in-
stinus in non loquens de Alexandro; frugalitati pater luxu-
riē magis filius deditus; Sed quid opus est id auctoritatib⁹
confirmare idoneis; cum scriptoꝝ plena sint omnia. Vt idem di-
cit Beroald⁹; apud ecclesiasticos aliquādo reperies luxuriā
accipi pro libidine; sed qui signate et pure locuti sunt in ea sig-
nificatiōe acceperunt; quā tradidimus; Et idem significat lu-
xuriosus quod vel vnus Vigili⁹ testimonio; manifestarium est;
luxuria; q̄; totis aiosum pectus; Et alibi; luxuriam segetū tes-
nera depascit in herba.

De littera Z

Lactariū opus vel lactaria dicuntur que a nostris minus late
tine lacticia noiantur: ita em dicit Hermolaus barbarus om-
nes qui lacticia id genus modo appellat barbaras: vulgari voce
vniuſ: neque nomen id in quodam Hieronymi libello inuenias/
argumento ſit receptū id a doctis: alioquin non conſtat: Hieronymi
ſit nec ne illud opus.

Labz z labiū nihil differūt: licet qdā inter q̄s gr̄ca ſta c̄an-
tia z inuicē faciāt differētiā. inde labioſus nō labioſus.

(R) **C**irca lapud latinos ſupflua iudicatur: teſte Hiero. nihil enī
cū ea ſcribitur apud latinos: ne gr̄cas quidē dicit eſſe: niſi kalen-
das. Marciaſca: addit kapitaz calūniaſ. p̄k ſcribi. hoc tamen
hodie ceſſit ab uſu: adeo vt nihil faciāt: niſi q̄ maneat in nume

Logobardia regio ē galliē pro litteraz: vt dicit Quintil-
cis alpine: nō lobardia. Ergo male ſcribunt byſtoria lopartica:
vel lombartica: ſed longobartica.

Lichni p̄ſiles dicūt: q̄s vulgo lāpades vocant: vel ſit her-
molauſ barbarus dicit lychnuchi q̄ſi lucerniferi dicunt apud
nos: teuto. diegampfen die in der kirchē oder anderſwa brinnē.
vñ Oli. li. xxxiij. ca. iij. placueret: z lychni p̄ſiles indelubris ar-
boz modo mala ferentiū lucētes: lychnus gr̄ce lucerna latine dē.
Eane autē ne dicas lampas: qm̄ vulgo ita loquūt: dicit Perot-
tus: Eſt em lampas λαμπρος (vt interpretat iōānes cratonus)
idem q̄ fax. Oli. ij. li. natu. by. ca. xxvi. lāpades vocāt plane fa-
ces: Raphael autē regius dicit: lāpas eſt generale vocabulū oī-
um eorum que accenſa lucent. ergo id qd̄ ardet: nō q̄ ardentes
materiam continet: dicitur lampas.

Ludus vt atteſtat aſconius pedianus: dicit omnis ſchola
eſt omnis locus: vbi exercemur: ſiue corpore ſiue animo: vt lu-
dus paleſtritzaz: teuto. fechtſchul. ludus litteraz: vbi docemur
litteras: inde ludina giſter dicit qui p̄mas lras docet: nō ſchola
ſticus: vt dicunt indocti: de qua re alias diximus.

Litania/ non letania: vide iudiciū e homilia. de h.

Lantimannus. non eſt latinum: quere in dictōe verna.

Lebes lebetes penultiā longa: vñ Virg. li. v. eneidos. ſter-
tia dona factiſſemioſq̄ exere lebetes. A Virg. vt hic. za Qui
dio in eplis: viginti filiuos. o poſo exere lebetes: ponit lebes

In masculo, ge, ab Hiero, aut in femio, dicit ei in ezechiele ca. vi.
 hec est lebes vos autē carnes etc. sciat autē lebes: nō vt indocti
 accipiūt, tēto, cin, dregel. Sed ē vas eneuū interdū coſnariū, sed
 vt dicit Serui, apō Home, vbi scribit lebetas missos eē achilli
 liados, li. i. accipit p vase inqō aq cadit dū man? abluunt sciu
 hand beckun. Qui, viginti fuluos opolo ex ere lebetes.

Libraria nra dicitur a grec bybliothea: aut loe? z officii
 na librarior, quā ego dictōem apō Au. gen. v. li. inueni. c. iij.
 sic inqēt apō sigillaria forte i libraria eē et L. paul? poeta vir
 meōria nra doctissim? pcederam? debet autē penultia syllaba
 correpta pnūciari: qz dictō latia: ptra nroꝝ p̄suetudinē.

Legim? p̄ simplex t scribit ptra moꝝ idoctoꝝ. Qui, i eplis

Leuare sciat libe- (pectora legitim? casta momordit amor
 rare z leuifacere, teu, vbertragē, ad erlosē qō leicht machē: sciat z
 alia, idocti aut? qb? cū linguē latie p̄rietate nullū est p̄fortiū/
 dicit alleuia renec itē q̄ ē indocti vtū, supportare receptū est in
 hac scatoere vt barbari dicūt: ego sū supportat? istis laborib? h
 ē leuat? z liberat? nec ego vsq̄ legi. At qō Vale, dici. li. v. sola
 cū mag? alleuiād? q̄ onerād? claudib? p̄cederē corrupte legiet

Lucia nomē virz (nō legi debere alleuiād? sed alleuādus.
 gnis scē penultia d̄z correpta enūciari nō lōgare indocti q̄ ni
 bil nouerūt faciūt: philel. i satyr. si sapiēs nū forte times ne lucia
 pellec: Anto, panormita, me mea senē luxuria nymphā capir.

Latin? oz latinissim? dici? sūt at q̄ p̄tinacit defendūt nō dici
 latinior neclatinissim? qz sic nō dicim? grec? oz grecissim? nec
 ital? italior italissim? nec sicut? oz sicutissim? sic neclatinior?
 quā dubitatōez seru? sup donatū soluit dicēs: vtz latinior di
 cere qō tūc d̄z cū p̄ diserto ponit vt sit latinior quō disertior,
 cū at gentē sciat nō pōt p̄pari zē. dicit aliq̄ ro. romanior.

Lusc? d̄z q̄ altero oculo caret, sicut hanibal dē codex: An
 Seruius grāmatic? sup, viij. eneidōs dicit: nā luscōs codices
 dixerūt autē: vñ z ciclopas coclitas legim? dictos: p̄ vñ ocu
 lum habuisse phibent. Juuena satyr. v. Cū getula dūce porta:
 ret belualuscum. strabo autē d̄z is qui oculis in obliquā respi
 cit, tēto, ein schilher. Et nō deducit a sterno is: vt hallucinat
 hgnificō. S; a σπερσο Strepho qō ē p̄to descēdit: q̄ re h me

De littera Z

penit eberhardus gr̄cista; quē vulgus gr̄amatistar̄ sequit̄: Cū dicit, obliquū vīū geitās hō strabo vocat̄, dicit et luscus q̄ videt idē; paz̄ in dictionē enī lusc⁹ erravit. De q̄busdā dictionib⁹ tantūmō in p̄sa breuiter enūciandis, p̄tra Vulgi opinionem;

Zonstās est z iā inueterata opinio: gr̄amaticoz̄ penultimas syllabas sequentiū dictionū posse efferrī: vel longas vel breues sine vilo discrimine; vt pronūciantī libeat. i. *Epiragra, funebri, Hora, in epl̄: sura truces inimicitias z phūbre bellū, latebre, tenebre; volucres, podagra; Erebz, celebris; muliebris, mulcebris; scatab; ceteribz; triquetrus; palpebz; eilleceb; z vertebū, lugubris; pheretz, pharetra, cathedra, candelabū, pyretz, baras, trū, colubri, celebris, peregre; vel quaslibet alias vocales natura breues; q̄s sequit̄ muta cū liquida easdē posse produci; v̄l corripī: vel in profa oratione; vel carmine. Ego autem meo periculo has omnes dictiones, et similes, in soluta orōne debere breui vocali ante mutā z liquidā enūciari; volo: nō longat quod tradit z diomedes gr̄amaticus; dices: hui⁹ aut̄ pedis si penultima positiōne lōga ita fuerit; vt excipiat tam ex muta q̄s ex liquida accentus; transserat ad tertiā ab vltima, vt tenebre, latebre, et quod nō obscure videt̄ velle Quintil. in. i. insti. oratoriarū libro his verbis) Euenit vt metri quoq̄ cōditio mutet accentū; vt pecudes piceq̄z volucres, nam volucres media acuta legam: quia et si natura breuis, tamē positione longa est: ne faciat iambū quem non recipit versus heroicus. Quid aliud vult sibi Quintil. q̄s q̄ volucres, tenebrez supradicte dictiones, penultima breui debeant enūciari: nisi carmen astringat in aliam quantitātē. Sunt igitur hē dictiones z similes in metro cōmunes z indifferentes; in soluta oratione tantūmodo breues.*

Lanista, nō est carnifex; vel lanius; vt inepte tradit catholici; comēd dicit ille; qui ad gladiatoriā homines instituebat; quo eos venderet facilius;

Lanius est q̄ carnes venditat populo; teuto; metzger; q̄ eas cōcidat lanietz; lanius dicit̄. *Plau. in capti. dñ imortales vt ego calles p̄ truncabo tergorib⁹ pernis pestis q̄ta veniet q̄nta labes larido; quāta suminū absument; quāta collo calamitas; quanta lanis lassitudo; quanta porcinaris. Lanari⁹ aut̄*

incopirulo. p̄bim.

est qui lauas curat, Plau: in aulularia, stat fuso phrygio auri
seclanarius;

Licentia est impunita quedam facultas agendi quid ve-
lis. **Lice.** Sepe de libere dictis fac factis loquitur de licentia do-
ctorum queritur Quintilianus: que in alijs inquit libertas est,
in alijs licentia vocatur. **Hor.** iij. caminum. andomitam audeat
at refrenare licentiam vrbium: licentia em semper fere in malum capi-
piunt nisi apud ecclesiasticos scriptores et alios non nullos legitur. **Ho** di-
cas, da mihi licentiam vel cum licentia tua; **Sed** dicas cum i vel pace
tua, vel cum favore. **Adde** q in docti et barbari faciunt verbum licen-
tiare, teuto, vrlab geben, quod latinum non est: **Adde** q ineptissime
et barbarissime nomen faciunt licentiarum, quod sit dignitatis et eius
qui iam habeat facultatem ad doctoratus insignia accipienda.
quod est inauditum in apud doctos.

Lictor appellatur estate Bellioa ligando, quod cum magistrat' ppli
Ro, que piea pberari iussisset. **Crura** ei? et man' ligari: vinciriq;
a viatore solita sit, teuto, bittel od scherz; non autem henderet nri
dicunt. **S** tunc est nomen carnificis officium antiq' fugebat.

Lai' dicitur quicquid non est clericus: hoc est iniciatus sacris. **Male**
ergo nri dicunt est pur' laic': hoc est oio illiterat': pot' em laic' ee
litteratissim', dicendum autem erat: est illiterat' vel idiota: nec cler-
vel cleric' dicitur literat' vel scholastic' iuxta alexandru, scribe-
re clericulis: sed clericus dicitur forte datus, vel de sorte dei, hoc
est quicumq; iniciatus est sacris, vnde **Hiero.** ad nepotianum. **S**i
em in qd clericos grecosors latine appellat' ppter ea vocant clericos
ei, vel quia de sorte sunt dñi, vel quia dñs ipse fors, i. pars clericor-
rum est. **Est** autem iniatiatus sacris imbueret consecraret: est et dicitur in-
clericum ordinare: **L**u i g' dico, volo iniciari sacris: hoc est volo
recipere ordines, et ordinari: vt nostri dicunt minus pure et vetu-
ste. **Sanctus Aug.** epla ad maximu gramaticu. **Ex** q intelli-
geres romanis non iniciatus sacris, et **Sacro,** psule iniciatos sa-
cris liberi prius. **Et** qd dicim', recepi ordines, volo ire ad ordines:
sum ordinat', orones sunt ex sortididore, vulgi vsu copate: **ordi-**
nare tñ vñt **Hiero,** sepe loquens ad iudocos: ita em inquit.
Recu aial offert q ordinat indoctum: vt est reperit' de rector' di-
stin, et iud' su p aggeu pbera, sacerdotu esse officium nouerim'.

De littera Z

scire legē deiz nō dēre ad que fuerunt interrogati: salū illō habēat
beati postea sacerdotes fuerint ordinati zc. hec verba. **H**ic
ro. id cōgessim? vt intelligāt idocti sacerdotes: q̄b? nullū ē cō
meriū cū bōnis lris, q̄nllā tergiuersatōe possint suā ignorantiā
excusare, de d̄bus alias plā vtunt z ceteri ecclesiastici scriptores
et Iustinia, in auct. de sanctis, epi. col. ix. dicēs: sancim? ergo q̄
tles op? fuerit ep̄m ordinare clericos: z primates ciuitatis cui
us futurus est ep̄s ordinari, nostri igit z male dicūt: ille est cō
petens clericus tento, er verisot sein d̄ing gnu: deberēt em̄ di
cere est mediocriter litterat? Initiare etiā significat incipe, quo
firmie matern? z q̄dā alij vtunt, inter quos est salusti? laicus
autē grecū vocabulū et apud ecclesiasticos notissimū: z venit a
λαοῦ. i. pplā laicus em̄ nihil est nisi popularis.

Lantgrauius nostri nomē barbaricū fincerūt, q̄d vtiq; no
bis nō cōuenit miscere in latinā linguā nulli em̄ licet noua vo
cabula latina fingere citra analogiā: vt dixi in principio cōmen
tariōz: Absurdū autē oīno est: vt dicit ad euagrium n̄ Hiero
nym? pegrinaz linguarū inter se mixtura, q̄ si nobis liceret nō
ne z hungaris: et Boemis: et polonis, et ceteris: sic vocabula
hungaris nota etiā latinissimis germanis essent ignota, z cō
trario: vnde lingua latina verteret in barbariem, quod fieri nō
debet: Integritas aut locutionis fesse Augu. li. ij. de doctrina
christiana) est latine cōsuetudinis observatio loquentiū veterū
auctoritate firmata: vnde cū germanis inuentionib? in omni
bus rebus: z officiis z dignitatib? eorundē, difficile sit nomia
imponere debem? z possumus vti circūlocutiōe, vñ quōd latine
exprimā, lantgrauius, nō habeo nisi dicam, comes puincialis:
vel comes principalis, eo q̄ sit princeps: q̄ si oīno nō possum:
dicam, lantgrauius, cum illa p̄ricula vt vernacula lingua vtar)
vel vt sic dicam.)

Larue p̄rie dicunt anime defunctor, vmbresq; nocturne,
que domos incursionib? infestarent, tento, gail die vñ: bgend.
Est aut differentia inter manes, laruas, z laresid quod opti
me exequit? Apule, de deo socratis, dicens. Species demonū
sit animus human? exutus z liber stipendijs vite corpore suo
ab iuratis, hunc veterē lingua latina reperio, lemurem, dictatū

Larue

Lemures

Echisce & lemuri? q̄ posteriorū suoz curā sortit̄/pacato et q̄e
 to nūmie domū possidet̄: lar̄ d̄: familiaris! qui vero p̄pter aduer
 sa vite merita nullis bonis sedib' in terra vagatiōe cecū q̄das
 exilio punit̄ inane terriculamentū bonis hoib' ceteroz norum
 malis: hūc pleriq̄ laruat̄ p̄hibet̄: cū vero incertū est q̄ cuiq̄ eoꝝ
 rā sortitio euenerit̄: utraq̄ lar sit an larua, noie mane. dei vo
 cāt: z honoris grā vocabulū additū est. hec ille. Ad hoc vltimū
 alludit Aug. li. ix. d̄ ci, dei, dices: manes aut̄ deos dicūt: s̄z incer
 tū est bonoz seu maloz meritoꝝ: Nō dissimiliter: sed eleganter
 marcian' cappella. li. ij. de his reb' disserit̄: dicitq̄ Plutonē di
 ci sumanū q̄si sumū manū: z pla alia rē. de laruis aut̄ dicit̄ Die
 ro, in hebraicis q̄stionib' natura laruar̄ est: terrere p̄uulos, in
 angulis gurrere tenebrosos: Idē ad Marcellum: placet mihi de
 laruis: de nocua: de bubone de niliacis ridere poteris: Plinī
 us in p̄logo natural' hystorie dicit̄: cū mortuis nō nisi laruas lu
ctari: inde veniunt laruat̄: hoc est furiosi z mēte capti: quasi a
 laruis exterriti: t̄nto, die belessen seind: s̄i et ceriti dicunt̄: siue
 quod kerata s̄ est cornua in capitib' se h̄ie putant̄: siue a cerere
 q̄si cereris ira aīo vepati, q̄s vulgo demoniacos vocāt: pacui
 us, vt miser q̄si cerit' / furis agit̄. Plau, certe laruat' est aut
 cerit' : Idē laruat' / e de pol hoīem miser medicū q̄ritat. Vulg'
 autem indocūm / et trivialis sermocinatio appellat̄ laruas, q̄
 persone apud latinos scriptozes dicuntur: teutonice, schemen:
 (quod quidem meminere in h̄yix vno loco horatiano iuenies: lar
 uam pro persona vsurpari: et etiam quadam transumptioe z
 similitudine tantum. Horatius in satyris: nil illi larua aut tra
 gicis opus esse cothurnis.

Locusta, vt dicit Albertus magnus, dicitur quasi lōga ha
 sta, vel secundum perottum: locuste a loc' vrendis locuste sunt
 vocit̄: et ob iacturā quā mellib' afferūt, tactu in lta vrētes, mor
 fu vō oīa erodentes rē. animal paruum est satis notū: sin firmas
 habens alas rē. quo vsus fert̄ sanctus Joānes baptista: quod
 est contra Perottum, qui in hunc modum dicit: nefas est cre
 dere diuū Joāne quē regis nrī p̄cursoꝝ merito vocat̄ hū' cū
 impuritate vsū in creta fuisse: Causa autē est idē dicit̄ erroꝝ

Lar

Larua
manes

Sumang.

Larvati
Ceriti

Laruz.

De littera Z

ris hinc fluit qd̄ greci ἀκρία ὄσμο locustas vocāt: mō sumi-
tates herbarū sicut arborū: hoc est teneriores partes, quasi quos
dā caulicūlos: q̄ sumi in cibo solent: ynde ἀκρια greci dicūt
hoc est summa decerperē interpres igit̄ p̄ cauliculis locustā posu-
it: At bone Perotto p̄mo refragor tue sentētie: et dico locustas
esitasse iōanē. Et moueo: fide dignis ex auicio ab? Plin? i. xi.
naturalis h̄y dicit: locuste parthis grate sunt in cibo: Idē lib.
vi. ca. 30. pars quedā ethiopū locustis tantū. viuūt fūmo ⁊ sale
duratis: Et strabo li. xvi. de quibusdā ethiopib? dicit: his fini-
tini sunt: q̄ ceteris ⁊ nigriores sunt: ⁊ miores: ⁊ vite breuioris ra-
ro eū quadragesimū trāscendūt annū: eorū carne iā infernam
versari vniūt ex locustis, quas verni libes: sac sepbyri: ⁊ ebementi
us flantes, in ea loca impellūt. ⁊ paulo post: cadentes, colligunt,
et admixto sale ex eis massulas, cōficiūt: ⁊ vtunt: Albert? autē
de animalib? nō existimauit locustas esse hui? generis: qd̄ apud
nos, quod ⁊ si perottus hęc modicum tetigerit: Narime tamē
contra eū me mouit diuus Hiero, qui dicit sup̄ ionam. p̄berā,
quod mihi videntur ⁊ locuste significare: q̄ bus vescebat iōan-
nes: animal paruum in firmas habens alas: de terra quidem
confurgens: sed alius non valens auolare. Idē in eplisto-
la ad Narcellū, quia camelorum vehtitus: tegmine zona p̄llis
cea tingebatur: tibi displicent v̄liores: nihil vilius est locustis.
Idē libro primo ca. xxvii: contra Iouianū: rursus orienta-
les et libyē populos: quia per desertū et calidam cremi vastitas
tem locustarū nubes reperunt: locustis vesti moris est: quod si
Hieronymus: vt omnibus notissimum est: fuit non solū lati-
nus, sed etiam hebreus ⁊ grecus: Item syriā ⁊ egyptū: ⁊ solitu-
dines in quibus delituit iōannes: non solū vidit ⁊ plustrauit:
verum etiā in eis ad longā morā habitauerit: quis nō velit Pe-
rotto p̄ferre hominis experissimam ⁊ doctissimā sententiā.
Itē locusta nō est genus herbarū: vt indocti tradunt: sed ἄκρια
grecum, quod latine significat locustam, etiam significat sumi:
Lithostrotos penultima lōga: (tates herbarū: vt dixim?
vt dicit Nestor et iōannes Carmelita) dicit pavimentum lapi-
dibus stratum: ⁊ cōponitur ex λίθος lithos: q̄ ἔλαπις lapides
et strotos. i. stratus Unde Hiero. in euāgelio iōannis. ca. xix.

et sedit p̄ tribunali in loco qui dicitur lithostrotos: ubi barbari et indocti dicunt lithostratos: in qua dicitur erravit Tortellius: Quiguitio: Catholicon 7. sex grammatistarum de qb̄ vide Nestorem.

Librarij dicunt qui excribunt: et exempla transferunt. Scrip-
tores autem sunt ipsi auctores coditoresq; librorum. Et scriptu-
rarij sunt qui nunc scribere dicunt: ab indoctis scriptores, dicenti-
bus. Est scriptor civitatis: Indoctum vulgus similiter librarios
dicit esse venditores librorum, quos nos greco: sed notissimo voca-
bulo bibliopolas vocamus: sunt enim etiam dicitur librarij q̄ scripti-
tant libros: et vnde librarij veniant: descendat graphice explicat
dicitur Hieronymus non in quadam epistola dicitur: nam et rudes illi italij
homines quos cariosos enim appellat q̄ sibi in rhetoricis
Lice, ait: Quidam ferino vitam requirebant an̄ charte et membrana: *charte charte*
rum usum: ut indolis ex ligno codicillis: aut in corticibus ar-
borum: in tua epistolarum colloquia mittitabant: vnde et portiores earum ta-
bellarios: scriptores a librarij arborum librarios vocaverunt. Allego
autem plibenter dicitur Hiero, Angu, Ambro, Lacta, et reliquis re-
rum divinarum: et assinariorum scriptores: ut pleterumq; nostri theologi
et neoteri ceteri intelligant etiam ecclesiasticos scriptores locutos
esse et latine et eleganter non Barbare ut ipsi faciunt. Et ut obiter
hec etiam tangam Charta et membrana differunt. Charta enim (na-
sic scribitur per ch aspiratum) et est grecum: nec derivat a careo cares,
ut indocti dicunt: Est vel totus liber: vel per papyro accipit, ut rufus
q; testes sunt in iurisco: sultis: Ulpianus ff. de legatis. iij. librorum ap-
pellatione continent omnia volumina siue in charta, siue in mem-
brana sint etc. Et idem nam et in usu plerumq; libros cartas appel-
lant: Et Quidius lib. iij. tristitium: nullus in hac charta versus
amare docet: Membrana autem est quam pagamenam dicimus: vnde
dicitur Hiero in epistola ad chromatum. Rex attalus membranas a
pagamo miserat: ut penuria charte pellibus persaret: vnde perga-
menarum nomen ad hanc usque dicitur: tradente sibi inuicem poste-
ritate servatum est.

Magistrare est moderari et monstrare: ut dicit Festus, vnde ma-
gister magistratus et magistratus derivant. sunt autem magistratus di-
cit Paulus: ff. de verb. signi. Homines quibus precipua cura incum-
bit: et qui magis quam ceteri diligentiam et sollicitudinem rebus quibus

